

Tört idő

még tizenöt vezetőnek
szállást kell foglalnom
hátam közepén sincs szabad hely
kimegyek a dohányosokhoz
de azok már épp jönnek befelé
kéretlen eseményszignál
ismerős a logó
zászlót lengető figura
az égbolt krétagyűrűjében
forgatja irreálisan hosszú rudját
fölkavarná vele a csillagokat
és bevillan a néhai hely
abban az istenverte korban
kijátszottuk a vége-sincs sort
ott volt a fészkes underground
a nyolcadik kerület sűrűjében
állami újságcikktől riogatva
a belépők tarkóján nyomják el a csikket
és most harminc év múltán
égési sebtől abszolút mentesen
munkahelyem fonott teraszbutorán
görgetve olvasom
fennmaradt pár analóg fénykép és tárgy
kiállítás a Fekete Lyukról
a patinás budai múzeumban
online belépőjegyet is kínál
early bird kedvezmény balfácánoknak
a helyről ahova úgy lógtunk be
kakastaréjos lányokkal a pultnál
barlangrajz a pincefalra portyázás előtt
vadak táncoltak együtt és külön
papírporhárból emelt kastélyodban
rögtönzött színházadban otthon
az esélytelenség elszántságával
egymásnak adtuk elő álmainkat
te meg most a betört évek anyagából
rekonstruálsz tested avangárd
nosztalgiává bruttósidó a nettó giccset

mi lett volna ha nem hagylak ott
zsebre tett kézzel a pincelépcsőn föl
a fordulóban elakadt embercsomók között
bele a fagyos pesti éjszakába
másnap irány az árnyéküveg irodaház
névjegykártyatartók fedele mögé
a roncsokból újrapréselt tokba
nem éltem volna túl
ő sem születhetett volna rendezett családba
de te azóta is alkotsz jeltelenül
átadom lényed esszenciáját neki
árulkodó ábrák járnak a nyomában
mesekönyvbe firkált csigavonal
három ujjú basára koppintott köldök
rúzzsal tenyérynymodázott szobafal
dalodnak sorait éneklí közben
*„egyedül veletek együtt lehetek
egyedül ezen a világon”*
bánom is én hogy a kurzor
meddő várakozása jutott ecsetnek
az újrarendezett táblázat celláival
távrolról még élesen látlak
közelről már csak homályosan
mintha nem is te lennél
ha így találkozoznánk
feltűzném magam a gombostűdre
de most nem érek rád
vissza kell térnem
szállást foglalok
menüt rendelék
kakaspörkölt nokedlivel
a kastélyszálló meszelt kőtáblái között

Lesitóth Csaba 1970-ben született Kalocsán. Költő, dalszövegíró, iskolai végzettsége szerint gépészmérnök. Tagja az Izmos nyelvű költők alkotócsoporthoz, a Turczi István vezette Filter csoportnak, és Lackfi János Kreatív Írás csoportjának. Verseskötetei: *Inka Nyelvtan* (2025), *Ezt kerestem* (2019), *Jégvirágok* (1992). Írásai megjelentek az *Irodalmi Jelenben*, *Ezredégben*, *Irodalmi Szemlében*, *Székelyföldben*, *Ambroozsiában*, *Prae*-ben, *SZIFOnline*-on, *Helyőrségben*, *Országútban*, *Spanyolnáthában*, *Előretolt helyőrségben*, *Népszava/Nyitott Mondatban*, *Credoban* és a *Szófán*. A szerző portréját Tóth Orsolya Emőke készítette.